

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2311216256
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2311216256.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu: Mgr. Fedora Benka a sudkýň: JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci navrhovateľov: 1/ L. R., nar. X.X.XXXX, bytom V. XX, O., 2/ N. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, O., 3/ H. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. J. XX, O., 4/ T. R., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 5/ H. I., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XX, O., 6/ P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. S. XX, O., 7/ C. R., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 8/ R. L., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 9/ I. A., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 10/ Y. A., nar. XX.X.XXXX, P. S. XX, O., 11/ Y. V., nar. X.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 12/ J. V., nar. X.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 13/ P. J., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 14/ Y. J., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 15/ H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. S. XX, O., 16/ J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. S. XX, O., 17/ P. W., nar. X.XX.XXXX, P. S. XX, O., 18/ T. W., nar. XX.X.XXXX, P. S. XX, O., 19/ X. W., nar. XX.X.XXXX, R. č. XXX, 20/ O. W., nar. XX.X.XXXX, P. S. XX, O., 21/ T. R., nar. X.XX.XXXX, P. S. XX, O., 22/ K. R., nar. XX.X.XXXX, P. S. XX, O., 23/ H. R., nar. XX.X.XXXX, P. S. XX, O., 24/ T. L., nar. XX.X.XXXX, O. X, O., 25/ I. L., nar. X.X.XXXX, X. X, O., 26/ L. Y., nar. X.X.XXXX, P. S. XX, O., 27/ K. Y., nar. X.X.XXXX, P. S. XX, O., 28/ P. U., nar. XX.XX.XXXX, J. XXX, 29/ X. L., nar. X.X.XXXX, V. XX, U., 30/ T. L., nar. X.X.XXXX, R.. R. XX, O., 31/ Z. L., nar. XX.X.XXXX, W. XXX/XX, P., 32/ P. J., nar. XX.X.XXXX, Y. XX, O., T., 33/ P. X., nar. X.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 34/ L. W., nar. XX.X.XXXX, X. XX, X., 35/ Y. G., nar. XX.X.XXXX, P. S. XX, O., 36/ V. G., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 37/ N. D., nar. X.XX.XXXX, bytom O. XX, O., 38/ J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., L., 39/ C. Y., nar. XX.X.XXXX, P. S. XX, O., 40/ X. R., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 41/ Y. R., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 42/ Q. R., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 43/ T. L., nar. X.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 44/ T. L., Doc.PhDr., nar. X.XX.XXXX, bytom P. S. XX, O., 45/ J. D. Ing., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 46/ T. W., nar. X.XX.XXXX, bytom P. S. XX, O., 47/ N. K., nar. X.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 48/ R. W. Ing., nar. XX.XX.XXXX, P. S. XX, O., 49/ H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. S. XX, O., 50/ Y. V., Mgr., nar. X.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 51/ Y. P., nar. XX.X.XXXX, K. XX, O., 52/ Ing. H. P., nar. X.X.XXXX, K. XX, O., 53/ Y. J., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 54/ H. W., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 55/ O. W., nar. XX.X.XXXX, bytom J. U. XX, O., 56/ Q. W., nar. X.XX.XXXX, bytom Z. XXX, O., 57/ K. P., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., 58/ Y. P., nar. XX.X.XXXX, bytom P. S. XX, O., všetci zastúpení advokátom: JUDr. Dušanom Slaninom, AK so sídlom Bradlanská 2, Trnava, proti odporcovi: T. T., nar. XX.X.XXXX, podnikajúci pod obchodným menom: Miloš Majko - MAJKO DESIGN STUDIO, s miestom podnikania: Trnavská cesta 867/53, Sereď, IČO: 30 11 25 24, zastúpený advokátom: JUDr. Pavol Gráčik, Farská č. 40, Nitra, o zaplatenie 2.365,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľov proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 15. júla 2013 č. k. 5C/218/2011-363 a proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 19. augusta 2013 č. k. 5C/218/2011-370, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti p o
t v r d z u j e a v časti náhrady trov konania m e n í tak, že navrhovatelia v 1. až 58. rade sú povinní
spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 1.156,48 eur z toho iné trovy vo výške
141,50 eur a 1.014,98 eur titulom trov právneho zastúpenia k rukám jeho advokáta do troch dní od
právoplatnosti rozhodnutia .

Odvolačný súd napadnutý doplnčací rozsudok z r u š u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľov a zaviazal navrhovateľov v 1. až 58. rade zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 141,50 eur k rukám právneho zástupcu odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 1.014,98 eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 14 ods. 1, 2 zákona č. 182/1993 Z.z., § 123, § 663, § 451 ods. 1, 2, § 34, § 37 ods. 1 OZ, § 142 ods. 1 OSP, keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade obaja účastníci nepopierajú, že písomná nájomná zmluva uzatvorená medzi Bytovým družstvom v Trnave ako prenajímateľom a odporcom ako nájomcom dňa 30.07.2002 je neplatná, z dôvodu, že Bytové družstvo nebolo oprávnené uzavrieť takúto zmluvu, s ktorým názorom sa stotožňuje aj súd. Navrhovatelia však tvrdili, že uzatvorili s odporcom nájomnú zmluvu v ústnej forme, ktorá obsahovala tie isté podmienky a predmet ako vyššie uvedená písomná zmluva. Z vykonaného dokazovania však nemá súd za preukázané uzatvorenie takejto nájomnej zmluvy. Predmetnú zmluvu mal uzatvoriť H. L. ako poverený zástupca vlastníkov bytov. I keď ani odporca nepopiera stretnutia s H. L., tieto mali byť iba za účelom technickej stránky osadenia reklamných tabúl. Pokiaľ by súd aj pripustil, že jednanie odporcu s p. L. prebiehalo aj ohľadne zatvorenia nájomnej zmluvy a to naposledy dňa 25.07.2002, zo strany navrhovateľov nebol produkovaný žiadny dôkaz, že skutočne k uzatvoreniu nájomnej zmluvy v ústnej forme medzi nimi došlo, to je, že zmluva bola jasná, určitá a zrozumiteľná a obsahovala všetky podstatné náležitosti. V danom prípade nejde iba o vôľu jednej strany, ale oboch strán a tomuto tvrdeniu navrhovateľov odporuje uzavretie písomnej nájomnej zmluvy dňa 30.07.2002 odporcu s Bytovým družstvom. V konečnom dôsledku sám navrhovateľ v 15. rade uviedol, že uzavretie písomnej nájomnej zmluvy bolo iba doľuknutím ústnej, a podobne aj svedok Ing. C., avšak v takom prípade ani na strane navrhovateľov nebola vôľa uzavrieť ústnu nájomnú zmluvu, pokiaľ v samotnej písomnej zmluve bol ako prenajímateľ označený Bytové družstvo so sídlom v Trnave. Navrhovatelia neuniesli dôkazné bremeno i v tom, že nie je preukázaná oprávnenosť H. L. uskutočňovať takéto právne úkony (to je aj na uzatvorenie nájomnej zmluvy dňa 27.07.2002) v mene ostatných vlastníkov bytov. Navrhovatelia neprodukovali dôkazy na preukázanie tohto tvrdenia. Členská schôdza zvolaná nebola a súd nemá preukázané ani splnomocnenie zo strany nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov na uzatvorenie nájomnej zmluvy s odporcom, preto táto okolnosť je ďalším dôvodom, pre ktorú súd návrh zamietol. Navrhovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukazovali aj na ust. § 451 ods. 1 a 2 OZ, a to, že aj toto je dôvod, pre ktorý by mal súd žalobe vyhovieť. Súd poukazuje na to, že ide o dva rôzne právne tituly a teda za splnenia všetkých zákonných podmienok by bolo možné vyhovieť buď titulom nájmu, resp. za predpokladu, že nedošlo k uzavretiu platnej nájomnej zmluvy titulom vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi nedošlo k platne uzavretej nájomnej zmluve a to ani v ústnej ani v písomnej forme, s ohľadom na výpovede účastníkov, keď odporca nepoprel, že v rozhodnej dobe užíval predmet, ktorý mal byť predmetom nájomnej zmluvy. Pri vydaní bezdôvodného obohatenia však súd musí mať preukázané okrem toho, že odporca využíval štítovú stenu vyššie uvedeného domu, aj výšku obvyklého nájmu pri obdobnom využívaní a prenájme obdobného predmetu nájmu v príslušnom časovom období. Samotná skutočnosť, že odporca platil do 15.07.2009 za užívanie štítovej steny 30.000,- Sk ročne v dvoch ročných splátkach ešte nepreukazuje, že daný nájom (vo výške platenej odporcom) bol v období od 15.7.2009 obvyklým za užívanie porovnateľnej nehnuteľnej veci. Túto skutočnosť navrhovatelia i napriek takémuto možnému posúdeniu zo strany súdu (na ktorú boli upozornení na pojednávaní dňa 10.09.2012) neodôvodnili a ani nepreukázali. V ďalšom súd poukazuje na to, že podľa listu vlastníctva č. XXXX sa na základe kúpnej zmluvy stali počas konania vlastníckymi bytu č. X V. Q.. Nakoľko zo strany či už pôvodných vlastníkov bytu č. X resp. novej vlastníčky bytu č. X nedošlo k podaniu návrhu v zmysle ust. § 92 ods. 2 O.s.p., z týchto dôvodov súd o tomto návrhu ani nemohol rozhodnúť a nedošlo k zmene okruhu účastníkov konania. Z týchto dôvodov, keďže na strane navrhovateľov ide o nerozlučné spoločenstvo a účastníkmi konania v čase rozhodnutia neboli tí, ktorí nimi mali byť, súd návrh zamietol aj pre nedostatok aktívnej legitimácie

na strane navrhovateľov. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kde navrhovateľ mal plný úspech v konaní a preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 1.156,48 Eur, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 141,50 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 1.014,98 Eur. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú zo sumy 728,94 Eur (6x právny úkon po á 121,49 Eur (spolu s 20% DPH) za prevzatie vecí, podanie odporcu zo dňa 13.12.2011, účasť na pojednávaní 19.03.2012, 02.07.2012, 10.09.2012, 15.07.2013) + 45,52 Eur (2x režijný paušál po á 7,41 Eur za úkony v r. 2011 + 3x režijný paušál po á 7,63 Eur za úkony v r.2012 + 1x režijný paušál po á 7,81 Eur za úkon v r. 2013) + 9,10 Eur (20% DPH z režijného paušálu (to je zo sumy 45,52 Eur)) + 108,68 Eur (ako cestovných náhrad pri ceste Nitra - Galanta a späť 80 km osobným motorovým vozidlom zn. AUDI A6 3.0 TDI pri účasti na pojednávaniach dňa 19.03.2012 (pri priemernej spotrebe 6,6 l na 100 km a cene paliva 1,459 Eur/l, dňa 02.07.2012 (cena paliva 1,515 Eur/l), dňa 10.09.2012 (cena paliva 1,589 Eur/l,) dňa 15.07.2013 (cena paliva 1,525 Eur/l) + 122,74 Eur - náhrada za stratu času pri ceste Nitra - Galanta a späť na tieto pojednávania.

Dopĺňacím rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa doplnil výrok rozsudku zo dňa 15.07.2013 v časti náhrady trov konania tak, že navrhovatelia v 1. až 58. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 141,50 eur a k rukám právneho zástupcu odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 1.014,98 eur a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil § 166 ods. 1 OSP a vecne tým, že na strane navrhovateľov ide o nerozlučné spoločenstvo a solidárnu povinnosť nahradiť trovy a preto bolo potrebné ich zaviazat' na zaplatenie trov konania a trov právneho zastúpenia spoločne a nerozdielne, ktorú skutočnosť súd opomenul uviesť do výroku v časti týkajúcej sa trov konania a preto vzhľadom na uvedené ustanovenie súd doplnil výrok o trovách konania spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 15.07.2013 podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovatelia v ktorom žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a taktiež priznal navrhovateľom náhradu trov konania a to z dôvodov, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP, ďalej že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Podľa názoru navrhovateľov súd vôbec neprihliadal na skutočnosť, že odporca v rozhodnom období užíval predmet nájmu a zároveň po dobu vyše šiestich rokov platil za toto užívanie dohodnutú odplatu. Súd vôbec neskúmal, prečo odporca prestal platiť toto nájomné a preto nezistil, že dôvodom nebola absolútna neplatnosť písomnej zmluvy ani pochybnosti o existencii zmluvného vzťahu. Súd zo skutočnosti, že rokovania o podmienkach zmluvy prebiehali výlučne medzi odporcom a zástupcom vlastníkov bytov a následne si na základe takto dohodnutých podmienok tieto zmluvné strany poskytli vzájomné plnenie viac ako 6 rokov nevyvodil žiadne právne závery. Vo svojom odôvodnení súd opomenul existenciu ustanovení § 490 a § 43 a nasl. OZ, podľa ktorých možno zmluvy uzatvárať aj konkludentne, keďže k prijatiu návrhu môže dôjsť aj podľa § 43c ods. 1 OZ, podľa ktorého je prijatím návrhu aj iné včasné podanie osoby, z ktorého možno vyvodit' jej súhlas. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo k uzatvoreniu zmluvy medzi účastníkmi konania nemohlo dôjsť týmto spôsobom. Ďalej súd prvého stupňa svojim postupom ohľadne aplikácie ustanovenia § 451 a nasl. OZ postupoval v rozpore s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a to s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/196/2009 a 4Cdo/169/2009. Súd týmto postupom, kedy sa odmietol otázkou výšky prípadného bezdôvodného obohatenia zaoberať, porušil právo navrhovateľov na spravodlivý súdny proces. V prípade, ak súd prvého stupňa uzavrel, že navrhovatelia žiadajú svojou žalobou sumu vyššiu, než aká im podľa hmotného práva prináleží, mal im podľa ich názoru priznať sumu zodpovedajúcu ich oprávneným nárokom v zmysle platných právnych predpisov a vo zvyšku návrh zamietnuť. Navrhovatelia mali a doteraz majú za to, že medzi vlastníkami bytov a odporcom bol platne založený zmluvný záväzkový vzťah a to najneskôr prijatím vzájomných plnení. Pokiaľ súd uzavrel, že právna kvalifikácia navrhovateľov nie je správna a ich oprávnené nároky sú nižšie, mal postupovať v zmysle platnej judikatúry. Čo sa týka nedostatku aktívnej legitímácie na strane navrhovateľov z dôvodu zmeny vlastníka bytu č. 1 v priebehu konania majú navrhovatelia za to, že súd nepostupoval v súlade s ustanovením § 103 a § 104 ods. 2 OSP, keď sa nepokúsil odstrániť vadu konania, ktorá mohla byť konvalidovaná podaním návrhu na zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa. V tejto súvislosti poukázali na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 361/2010 zo 14.09.2011, III. ÚS 77/2010, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/272/2007.

Proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Galanta podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľa, v ktorom uviedli, že ho podávajú z dôvodu, že proti pôvodnému rozsudku vydanému dňa 15.07.2013 bolo podané odvolanie.

Odporca odvolací návrh nepodal, k odvolaniu navrhovateľov písomné vyjadrenie nezaslal.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie navrhovateľov bolo podané včas (§ 204 ods. 1 OSP) oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 OSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 OSP) postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 OSP, preskúmal napadnutý rozsudok a napadnutý dopĺňací rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci samej rozhodol správne, preto je potrebné rozhodnutie v tejto časti ako vecne správne potvrdiť, v časti náhrady trov konania je potrebné rozhodnutie súdu prvého stupňa zmeniť a odvolanie navrhovateľov proti dopĺňaciemu rozsudku je dôvodné, preto je potrebné toto rozhodnutie zrušiť.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C/218/2011 je návrh navrhovateľov, ktorým sa domáhajú uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 2.365,66 eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 588,47 eur od 16.07.2009 do zaplataenia zo sumy 588,41 eur od 16.01.2010 do zaplataenia, zo sumy 595,45 eur od 16.07.2010 do zaplataenia, zo sumy 593,18 eur od 16.01.2011 do zaplataenia.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľov zamietnutý a v časti trov konania, ktorým boli navrhovateľa v 1. až 58. rade povinní zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 141,50 eur a k rukám právneho zástupcu odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 1.014,98 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Predmetom odvolacieho konania je taktiež preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým boli navrhovateľa v 1. až 58. rade zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi trovy konania vo výške 141,50 eur a k rukám právneho zástupcu odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 1.014,98 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku, keď

prvostupňový súd vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal potrebné dokazovanie, jeho výsledky správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvého stupňa vo veci, ktorý na vec aplikoval správne zákonné ustanovenia a tieto i správnym spôsobom vyložil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd odkazuje na správne, presvedčivé a vyčerpávajúce odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty navrhovateľov nenachádza dôvod, pre ktorý by sa ma od záverov prvostupňového súdu odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia sa žiada dodať už iba nasledovné:

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Každého z účastníkov teda zaťažuje dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení pod následkom neunesenia dôkazného bremena. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť

označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v návrhu a vo vyjadrení odporcu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu, zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamena automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) rozumieme zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V sporovom konaní platí dispozičná a prejednacía zásada. Účastníci (na oboch procesných stranách) sú v ňom povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky (viď § 101 ods. 1 O.s.p.). Súd ale nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nemusí vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 120 ods. 1 O.s.p.) a nie účastníkov konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovatelia svoje právo na zapltenie žalovanej istiny odvodzujú od ústne uzatvorenej zmluvy o nájme zo dňa 25.7.2002, predmetom ktorej bol prenájom časti fasády - štítovej steny za účelom osadenia reklamných panelov a to na dobu určitú do 31.12.2014 za odplatu 30.000,- Sk mesačne v dvoch splátkach po 15.000,- Sk vždy k 15.01. a k 15.07. kalendárneho roka. Dňa 30.07.2002 bola vyhotovená aj písomná nájomná zmluva, s tým istým predmetom nájmu, uzavretá medzi Bytovým družstvom so sídlom v Trnave ako prenajímateľom a s odporcom. V posudzovanej veci zo Zmluvy o výkone správy zo dňa 13.01.1997(č.l. 27) predloženej navrhovateľmi vyplýva, že Bytové družstvo Trnava bolo správcem bytu č.X na P. S. XX-XX v O. podľa ustanovení zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Z článku V. predmetnej zmluvy vyplýva, že vlastníci bytov splnomocnili správcu - Bytové družstvo Trnava na bežné právne úkony pri zabezpečení prevádzky, údržby a opravy v ich mene a v rozsahu zabezpečenia povinností podľa tejto zmluvy. Na prevzatie úveru a iné, nie bežné právne úkony sa vyžaduje osobitné splnomocnenie vlastníkov. Z týchto úkonov sú viazaní priamo vlastníci bytov. Zo zmluvy výkone správy zo dňa 22.5.2007 vyplýva, že Bytové družstvo Trnava bol správcem predmetného bytového domu podľa ustanovení zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. V článku II. bod d/ tejto zmluvy je definované, čo patrí medzi spoločné časti domu a sú tam zahrnuté aj obvodové múry. Z článku III. predmetnej zmluvy vyplýva, že vlastníci bytov splnomocnili správcu - Bytové družstvo Trnava na právne úkony v ich mene, okrem iného aj k uzatváraniu zmlúv na prenájom spoločných častí a zariadení domu.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd uzatvoril, že správnym bol postup súdu prvého stupňa, keď dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že návrh navrhovateľov na zapltenie sumy 2.365,66 eur s prísl. nie je dôvodný. Súd prvého stupňa správne skonštatoval, že písomná nájomná zmluva zo dňa 30.7.2002 uzatvorená medzi Bytovým družstvom v Trnave ako prenajímateľom a odporcom ako nájomcom dňa 30.07.2002 je absolútne neplatná a to z dôvodov ako to uviedol Okresný súd Galanta vo svojom rozhodnutí č.k. 23 C 4/2009 - 147 zo dňa 1.10.2009, že Bytové družstvo v Trnave nebolo vlastníkom predmetu nájmu a preto nemohlo vystupovať ako prenajímateľ a konať vo svojom mene a na vlastný účet. Taktiež správne súd prvého stupňa uzatvoril, že z vykonaného dokazovania nemá za preukázané ani uzatvorenie ústnej nájomnej zmluvy, ktorú mal uzatvoriť H. L. ako poverený zástupca vlastníkov bytov - navrhovateľov s odporcom dňa 25.07.2002. Odporca síce potvrdil stretnutia s H. L., tieto však mali byť len za účelom technickej stránky osadenia reklamných tabúl, nie avšak za účelom uzavretia takejto nájomnej zmluvy. Súd konštatoval, že navrhovatelia v konaní neunesli dôkazné bremeno preukázania oprávnenosti H. L. realizovať takýto právny úkon v mene ostatných vlastníkov bytov a teda, že by ho títo na uzatvorenie nájomnej zmluvy dňa 27.07.2002 osobitne splnomocnili. Členská schôdza zvolaná nebola a súd nemal ani preukázané splnomocnenie zo strany nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov na uzatvorenie takejto nájomnej zmluvy s odporcom.

Vzhľadom na podané odvolacie námietky navrhovateľov odvolací súd konštatuje, že tieto sú neopodstatnené. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje i na uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. II .ÚS 78/2005 podľa ktorého „odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci

význam pre rozhodnutie o odvolaní, pokiaľ zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

V prvom rade navrhovatelia namietali, že súd prvého stupňa sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s možnosťou uzavretia predmetnej nájomnej zmluvy aj konkludentne. V danom prípade odvolací súd konštatuje, že nie je možné platne uzatvoriť predmetnú nájomnú zmluvu aj ústne a aj konkludentne ako to uvádzajú samotní navrhovatelia, ktorí podľa ich tvrdení najprv túto zmluvu uzatvorili dňa 25.7.2002 ústne, potom dňa 30.7.2002 písomne a nakoniec aj konkludentne bez uvedenia doby jej vzniku. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že síce nájomná zmluva v zmysle ust. § 663 a násl. Občianskeho zákonníka nevyžaduje pre svoju platnosť písomnú formu a je možné ju uzatvoriť aj inými formami, avšak na vznik nájmu sa vyžaduje dohoda strán o podstatných náležitostiach a to o predmete nájmu, nájomnom a jeho výške. V prejednávanej veci je potrebné tiež poukázať na skutočnosť, že úhrady za užívanie časti plochy obytného domu, ktorý je v spoluvlastníctve navrhovateľov boli za roky 2002 až 2006 uhrádzané na účet Bytového družstva Trnava a nie na účet zriadený navrhovateľmi, keď sa tak dialo na základe neplatne uzavretej písomnej zmluvy o nájme zo dňa 30.7.2002 uzavretej medzi odporcom a Bytovým družstvom Trnava. Ďalej nie je možné opomenúť ani ust. § 14 zák.č. 183/1992 Zb.Z. v znení účinnom ku dňu 30.7.2002, ktoré v prípade ak sa rozhoduje o spoločných častiach domu a spoločných zariadeniach domu, príslušenstve a pozemku, najmä o spôsobe ich prevádzky, údržby a opráv vyžaduje hlasovanie s tým, že sa rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, inak je rozhodnutie neplatné. Z uvedeného tak vyplýva, že pred uzavretím akejkoľvek zmluvy týkajúcej sa spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstve a pozemku, najmä o spôsobe ich prevádzky, údržby a opráv je potrebné hlasovanie, čo v prejednávanej veci nebolo zo strany navrhovateľov ani tvrdené a ani preukázané. Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že navrhovatelia nepreukázali súdu a tak neunesli dôkazne bremeno svojich tvrdení v zmysle ust. § 120 ods.1 O.s.p. o uzavretí platnej zmluvy o nájme spoločných častí domu s odporcom, na základe čoho by sa dôvodne domáhali zaplatenia žalovanej istiny.

Čo sa týka ďalšej odvolacej námietky navrhovateľov, že súd im mal podľa ich názoru priznať sumu zodpovedajúcu ich oprávneným nárokom v zmysle platných právnych predpisov a vo zvyšku návrh zamietnuť a to aj v prípade ak by mal nárok navrhovateľov posúdiť podľa ust. § 451 a násl. Občianskeho zákonníka, t.j. titulom bezdôvodného obohatenia, odvolací súd uvádza, že zo žiadneho z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva pre súd poučovacia povinnosť o právach a povinnostiach, ktoré pre účastníka vyplývajú z hmotného práva. Tieto práva a povinnosti určujú vecnú legitimitáciu účastníka a tá sa prejaví až vo výsledku sporu. Len v zmysle ust. § 100 ods.1 O.s.p., môže súd počas konania účastníkom uviesť, ako sa na základe doteraz tvrdených a preukazovaných skutočností javí právne posúdenie veci, avšak nejde ani v tomto prípade o povinnosť súdu, ktorej nespĺnením by súd odňal možnosť konať pred súdom. V konaní pred súdom prvého stupňa však súd prvého stupňa postupoval správne, ak v zmysle ust. § 100 ods.1 O.s.p. na pojednávaní dňa 10.09.2012 bolo účastníkom konania dané možné právne posúdenie veci v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka, na základe čoho mohol byť zo strany navrhovateľov podaný návrh na vykonanie dôkazu za účelom zistenia rozsahu bezdôvodného obohatenia a teda obvyklého nájomného za prenájom obdobných priestorov v danom čase t.j. v roku 2009 a 2010. V prejednávanej veci, právny zástupca navrhovateľov, bol poučený o svojich procesných právach a povinnostiach v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., zo strany súdu bol vyzvaný na označenie alebo predloženie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Na pojednávaní dňa 10.9.2012 na výzvu zo strany súdu, aby právny zástupca navrhovateľov navrhol doplnenie dokazovania uviedol, že návrhy na doplnenie dokazovania nemá a súd následne, po zhrnutí návrhov zo strany účastníkov konania v zmysle ust. § 118 ods.4 O.s.p. vyhlásil dokazovanie za skončené. Z týchto dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že procesný postup súdu prvého stupňa bol v súlade sa § 120 ods. 4 O.s.p. a nedošlo ním k odňatiu možnosti navrhovateľov konať pred súdom. Prvostupňový súd sa vypořiadal so všetkými zisteniami, ktoré vyšli v priebehu konania najavo, zhodnotil celý skutkový stav veci a k svojim úvahám prijal aj jasné právne závery.

Súd prvého stupňa sa tak vypořiadal so všetkými podstatnými námietkami navrhovateľov a vzhľadom na to, že títo ani v odvolacom konaní neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

Inak tomu ale bolo v závislom výroku o trovách konania, ktoré rozhodnutie bolo potrebné v zmysle ust. § 220 OSP zmeniť a to z dôvodu, že súd prvého stupňa síce správne rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a plne úspešnému odporcovi priznal účelne vynaložené trovy konania, ktorých výška ani nebola zo strany navrhovateľov namietaná, avšak prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí opomenul uviesť skutočnosť, že navrhovatelia sú povinní zaplatiť túto náhradu trov konania spoločne a nerozdielne tak ako to predpokladá ust. § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

V právnej teórii i súdnej praxi sa vo všeobecnosti rozlišuje spoločenstvo samostatné, či spoločenstvo nerozlučné; účastenstvo pre každú vec potom vyplýva z povahy predmetu konania, ktorý spravidla vymedzuje hmotné (vecné), ale aj procesné právo, a ktorému sa účastníci konania musia podriaďovať, ak chcú mať vo veci kladné meritórne rozhodnutie. O nerozlučné spoločenstvo ide tam, kde účastníci majú také spoločné práva a povinnosti, že sa rozhodnutie vo veci samej musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej, či druhej strane.

V posudzovanej veci navrhovateľmi boli všetci vlastníci a spoluvlastníci bytov v predmetnom bytovom dome a keďže sa predmet konania týkal ich všetkých, preto museli byť všetci títo nositelia hmotnoprávných oprávnení a povinností zaviazaní v zmysle ust. § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zaplatiť túto náhradu trov konania odporcovi solidárne t.j. spoločne a nerozdielne.

Ďalej sa odvolací súd zaoberal odvolaním navrhovateľov proti dopĺňaciemu rozsudku, ktorým súd rozhodol o náhrade trov konania a dospel k záveru, že toto rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. zrušiť, nakoľko bolo vydané v rozpore s ust. § 166 ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že neboli splnené zákonné podmienky na jeho vydanie.

Podľa § 156 ods. 4 O.s.p., len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

Podľa § 166 ods. 1 O.s.p. ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Súd prvého stupňa rozhodol dopĺňacím rozsudkom o náhrade trov konania bez návrhu účastníkov z dôvodu, že vo svojom výroku rozsudku v časti o náhrade trov konania zo dňa 15.7.2013 neuviedol spôsob plnenia navrhovateľov voči odporcovi.

Odvolací súd poukazuje na to, že dopĺňací rozsudok súdu prvého stupňa je zmätocný a nejasný vzhľadom k tomu, že prvostupňový súd dopĺňacím rozsudkom znovu rozhodol o náhrade trov konania, čím vlastne nedošlo len k doplneniu pôvodného rozsudku prvostupňového rozsudku súdu, ale k jeho opätovnému vydaniu v novom znení. Podľa názoru odvolacieho súdu však v súdnej veci neboli dané dôvody na vydanie tohto dopĺňacieho rozsudku vzhľadom k tej skutočnosti, že o náhrade trov konania odporcu prvostupňový súd v pôvodnom rozsudku už rozhodol a uložil navrhovateľom povinnosť nahradiť odporcovi trovy prvostupňového konania.

Dopĺňacím rozsudkom nie je možné výrok o náhrade trov konania navrhovateľa nahradiť takým spôsobom, že sa povinnosť nahradiť trovy odporcu uloží spoločne a nerozdielne navrhovateľom.

V zmysle ust. § 156 ods. 4 O.s.p. len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný. V danom prípade tak súd prvého stupňa bol momentom vyhlásenia rozsudku viazaný jeho výkonom o náhrade trov konania a nebol tak daný žiaden zákonný dôvod v zmysle ust. § 166 ods. 1 O.s.p. na vydanie dopĺňacieho rozsudku, ktorým súd opätovne rozhodol o náhrade trov konania aj keď s doplnením, že túto náhradu majú navrhovatelia

plniť spoločne a nerozdielne. Tým, že súd vydal tento dopĺňací rozsudok bez návrhu, rozhodol tak v rozpore s ust. § 166 ods. 1 O.s.p., čo bolo dôvodom na jeho zrušenie.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento na jej priznanie nepodal návrh a taktiež mu nevyplývajú ani z obsahu spisu.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.